

Gergely Ágnes *Mahler a templomban*

*Ahogy a szobrot átjárja a Semmi
és mégsem válik semmivé a test
ráépült múltját nem lehet feledni
mint a hőses oly tökéletes*

*ahogy a hosszú ablak rése lassan
ráélezi az éjszakai fényt
mely csigolyák közt dárдавég alakban
naponta újrakelti életét*

*a szobor előtt eltompulva térden
míg a távolban kapu nyikorog
az ablakrésben és a hősesben
s a dárдавégben ő is érzi hogy*

*ráépült múltját nem lehet feledni
ahogy a szobrot átjárja a Semmi*

2001

Firenze nehéz napjai

*Amikor Firenzébe ért
Avram Judah, az egykori,
apja, Yehiel már nem élt.
Toscanában bealkonyult.
Avram Judah háza felett
alkonyatkor megállt a nap.
Két gyertya közt az asztalon
lassan forgott a sorskerék.
Csak szeretetből ér vagyton.
Gerinced pénz veri agyon.
Rossz jellemből lesz gyűlölet.
Gyűlölködés nyomorba vet.
Szegénység alázatra int.
Megaláznak, szeress megint.*

*Hogy kilobbant a gyertyaláng,
éjjelre kelve jött a hír,
hogy egy legendás, vad spanyol
fölfedezte Amerikát.
A Vízöntő és a Halak,
a tekervényes tengerek,*

*martalócok és zsoldosok,
markotányosnők, koldusok
nyomán jön a kalmárvilág.
Csak szeretetből ér vagyton.
Gerinced pénz veri agyon.
Rossz jellemből lesz gyűlölet.
Gyűlölködés nyomorba vet.
Szegénység alázatra int.
Megaláznak, szeress megint.*

*És utcakoszorú vér csorog.
A hírek lenn száguldanak.
Avram Judah háza felett
alkonyatkor megállt a nap.
A kormos gyertya csonkjait
egy kis cseléd lány vitte ki.
A tornyok összehajlanak.
És megépült az Uffizi.*

1999